сатора тръгна да отиде лично против неприятеля. Въ отбитъ ходъ той минава и презъ Антиохия, градъ голѣмъ и знаменитъ въ Сирия. Поради нечистотата си обѣдкло, запетарения тъ си косъ и брада и поради философската си простота той навлѣзе въ себе си присѣдствието на изнѣрения тѣ учители въ онзи градъ; За отмъщение на нечистотата тѣхъ сатрапа Полубрадий. Отъ Антиохия тръгва начело на 63 хиляди души войска, минава Ефратъ и привлѣзва Тигъ сторона, но тукъ било сѣдено да залѣзе слѣнцата му звѣзда.

Персийский царь Саторъ, ако и да искалъ миръ, приготвялъ се обаче прилѣжно за упорно съпротивление. Вдъ помощ имъ постигнѣлъ става отъ нѣмото си, за да принесе, по обичаю, жертва на боговетѣ. Свѣтлинъ метеоръ привлича погледъ мъ на Юлиана и смутява духъ мъ. Въ смущението на тоя смутъ гадателитѣ, които му изговорили че въ онъ денъ такъвъ ефемеренъ се появи на небето, трѣба нѣкой да отбѣгва отъ битвитѣ. Но философъ Императоръ се засмѣва, нарича тоя предразсѣдъкъ, и щомъ слѣнцето изгрѣва дава знакъ за нападение. На скоро дѣвтѣ авангарди се схванатъ. Юлиянъ онъ бѣлъ забравилъ да си надѣне брониятa, намирашесе